ENCICLOPEDIA JUDEȚULUI VÂLCEA

VOL. I

EDITURA FORTUNA
RÂMNICU-VÂLCEA, 2010

Coordonator: **Ion SOARE**
Autori: **N. DANEŞ, Gh. DUMITRAŞCU, D. DUMITRESCU, Fl. EPURE, Em. FRÂNCU, I. St. LAZĂR, Arhim. Veniamin MICLE, Sorin OANE, Marian PĂTRAŞCU, P. PETRIA, Gh. PLOAIE, Al. POPESCU-MIHĂEŞTI, Silviu PURECE, I. SOARE, Acad. Răzvan TEODORESCU**

ENCICLOPEDIA JUDEŢULUI VÂLCEA

Vol. I - Prezentare generală

Editura FORTUNA
Râmnicu-Vâlcea, 2010

(Din *Enciclopedia judeţului Vâlcea.* Vol. I – *Prezentare generală,* Râmnicu-Vâlcea, Ed. "Fortuna", 2010)

Cap. VI - ŞTIINŢA ŞI TEHNICA

----

4. PERIOADA CONTEMPORANĂ

a. Teorii, tehnici, obiective tehnico-ştiinţifice şi întreprinderi reprezentative

----

În 1980, Florentin Smarandache (oltean din Bălceştii Vâlcii, dar stabilit în New Mexico-SUA) publica în „Analele Universitîţii Timişoara" (fasc. 1, vol. XVIII, pag. 79-88) o funcţie în Teoria numerelor, care va fi cunoscută ulterior sub numele de **Funcţia Smarandache** şi va constitui şi subiectul tezei sale de doctorat (*Noi funcţii în teoria numerelor*), susţinut la Chişinău în anul 1997; au urmat Secvenţele Smarandache (în număr de 41), Constantele Smarandache şi Paradoxurile Smarandache, apreciate ca atare de specialiştii în domeniu şi menţionate, ca o recunoaştere mondială, în *CRS Concyse Encyclopedia of Mathematics*, alcătuită de Eric W. Weisstein şi apărută la Editura americană „CRC Press" din Boca Raton – Florida etc., în 1998[76]. După propria sa mărturisire, în matematică a „generalizat logicile fuzzy, intuitivă, paraconsistentă, multi-valentă şi logica dialetheistă la logica neutrosofică (numită şi Logica Smarandache, în *Dictionary of Computing* de Denis Howe); în mod similar, am generalizat mulţimea fuzzy la mulţimea neutrosofică. Am propus extinderea probabilităţilor clasice şi imprecise la probabilitatea neutrosofică, ca un vector tridimensional ale cărui componente sunt submulţimi ale intervalului ne-standard]-0, 1+[" [77] . Pe baza descoperirilor lui Smarandache în ştiinţele matematicilor, s-au elaborat lucrări de doctorat, s-au scris mai multe cărţi şi s-au publicat zeci şi sute de studii şi articole.

Acelaşi prodigios cercetător, pe care l-am putea numi, fără teamă de exagerare, „Fenomenul Smarandache", a făcut descoperiri în fizică, emiţând ipoteza că „nu există nicio barieră a vitezei în univers, adică viteza poate fi infinită (Ipoteza Smarandache, în *Dictionary of Physics* de Eric Weisstein), ipoteză controversată.

-- **(Pag. 421, 423)**

Neutrosofia este o nouă stiinţă din domeniul filosofiei, care studiază originea, natura şi scopul neutralităţilor, precum şi interacţiunea acestora cu diferite spectre de idei. Noţiunea şi termenul sunt atât de recente, încât o parte din dicţionare şi enciclopedii n-au avut încă timp să le înregistreze, ceea ce nu minimalizează valoarea şi valabilitatea lor. Neutrosofia a fost întemeiată de vâlceanul Florentin Smarandache în 1995, „ca o generalizare a dialecticii lui Hegel" (Fl. Sm.). Această teorie consideră fiecare noţiune sau idee A împreunã cu opoziţia sau negaţia acesteia Anti-A şi spectrul de neutralităţi Neut-A (de pilda noţiuni sau idei care se gãsesc între cele două extreme şi care nu susţin nici ideea A, nici pe Anti-A). Ideile Neut-A si Anti-A împreună, sunt numite Non-A. Conform acestei teorii, fiecare idee A are tendinţa de a fi neutralizată şi balansată cu idei Anti-A şi Non-A pentru menţinerea echilibrului. La modul clasic A, Neut-A, Anti-A sunt disjuncte două câte două. Neutrosofia stă la baza logicii neutrosofice, a mulţimilor neutrosofice, a probabilităţii neutrosofice şi a statisticii neutrosofice - utilizate în aplicaţiile inginereşti, mai ales

când este vorba de calcule software sau fuziune informatică); în medicină, ştiinţele militare, cibernetică şi fizică[127].

-- **(Pag. 441)**

În domeniul Ştiinţei literaturii, Florentin Smarandache a întemeiat (în literatură şi artă) curentul de avangardă numit paradoxism, pe care l-a teoretizat şi popularizat prin mai multe manifeste scrise în diverse limbi de circulaţie. „Am pornit – spune întemeietorul – de la matematici. Pur şi simplu, am fost frapat: de ce există paradoxuri în matematică? Cea mai exactă ştiinţă, regina ştiinţelor, cum îi spunea Gauss, admite lucruri false şi adevărate în acelaşi timp? Atunci, de ce nu şi literatura? Atunci de ce nu există paradoxuri în literatură, care pare destul de deschisă, destul de maleabilă? Şi eu am încercat să aflu. Totul este posibil (. . .). Citiţi, prieteni, paradoxurile noastre de toate zilele, exprimate în propoziţii naive, cotidiene. Contradicţii dure. Antiteze puternice. Expresii figurate interpretate la propriu. Transformări de sens. Comparaţii contrare. Cuvinte întrebuinţate în mai multe sensuri deodată. Repetiţii absurde. Parodii de proverbe”[130]. Acelaşi teoretician şi creator de excepţie, a întemeiat specii literare noi: "distihul paradoxist", "distihul tautologic", "distihul dual" etc. Şi a scris opere de referinţă în stilul creat de el, în toate genurile literare (liric, epic, dramatic) şi în majoritatea speciilor literare existente. În paralel, a realizat şi experimente literare inedite: de pildă, în drama *Patria de animale*, nu există niciun dialog, iar în piesa *O lume intoarsă pe dos*, scenele sunt permutabile, putând da naştere la un miliard de miliarde de piese de teatru distincte! Piesele sale s-au jucat în România (Teatrul "I. D. Sârbu" din Petroşani, Teatrul "Thespis" din Timişoara), Germania (la Karlsruhe), şi Maroc (la Casablanca, unde Patria de animale a obţinut Premiul Special al Juriului Internaţional)[131].

-- (Pag. 442)

Vastul domeniu al ***ştiinţei literaturii*** **(**critica literară, istoria literaturii, teoria literaturii**)** este bogat ilustrat prin volume de referinţă semnate de Nicolae Manolescu, Eugen Negrici, Dumitru Bălaşa, Cornel Moraru, Dinu Săraru, Constantin Mateescu, Marian Papahagi, Costea Marinoiu, George Anca ş. a. În ultimii ani, s-au afirmat Petru Pistol, arhim. Veniamin Micle, Emil Istocescu, <u>Florentin Smarandache,</u> N. Bănică-Ologu, Ioan St. Lazăr, Ion Predescu, Ion Soare, Mihai Sporiş, Constantin Deaconu, Gheorghe Deaconu. Începe să se afirme cu strălucire o generaţie tânără de critici, istorici literari şi eseişti: Ilorian Păunoiu, Costantin Mihai, Nicolae Mihai, Alina Nicolae Veţeleanu ş. a.

--- (**Pag. 444)**

Cap. VII – CULTURA

--

Literatura

Perioada postcembristă

Florentin Smarandache ocupă un loc oarecum aparte în peisajul literaturii naţionale şi vâlcene: a publicat două volume de versuri înainte de 1989 şi a emigrat chiar în anul revoluţiei, după ce întemeiase deja mişcarea literară care îi poartă numele: *paradoxismul,* în stilul căreia (teoretizat de el într-o bună parte din principalele limbi ale globului), a creat în toate genurile literare: poezie (*Nonpoems* - 1990 şi 1991), *Inventario del general malo* - 1991, *Dark snow* - 1992, *Clopotul tăcerii* – 1993, *Sans moi, que deviendrait la Poésie?* – 1993 etc.), memorialistică (*America, paradisul diavolului* -1992, *Fugit . . . Jurnal de lagăr* - 1994), proză beletristică (*Non Roman* - 1993), teatru (*Metaistorie. Trilogie teatrală* -1993) etc. Acestora li se adaugă trăitorii în

Vâlcea, asupra cărora ne vom opri mai mult - Doru Moţoc, Felix Sima şi George Voica. Doru Moţoc a continuat să fie un scriitor polivalent, dăruind literaturii atât volume de poezie (*Zece poeme de dragoste,* premiat de Uniunea Scriitorilor în anul 2000; *Distihuri paradoxiste* - 2000 etc), eseuri (*Din jurnalul unui* provincial), cât şi, mai ales, piese de teatru.

--- (**Pag. 568)**

Cap. XIV - PERSONALITĂŢI VÂLCENE

4. S C R I I T O R I

Smarandache, Florentin (n. 10 decembrie 1954, com. Bălceşti – azi oraş, jud. Vâlcea) – matematician, fizician, scriitor, filosof, artist plastic, traducător, cercetător, publicist etc. În 1980, împreună cu un grup de scriitori, a întemeiat *Mişcarea literară Paradoxistă*, căreia i-a devenit în scurt timp lider de necontestat, nu numai prin manifestele teoretice publicate în diverse limbi, ci – mai ales – prin lucrările proprii în stil paradoxist, vizând toate genurile literare şi o bună parte dintre speciile acestora, precum şi prin volumele-albume de artă, publicate mai târziu, în acelaşi stil *(Outer-art)*. Iniţiator, teoretizator şi „practicant" al *distihurilor paradoxiste.* Întemeietor al ştiinţei numite *neutrosofie.* A demonstrat teoretic că pot fi obţinute viteze mai mari decât viteza luminii. Este membru al câtorva zeci de societăţi şi asociaţii ştiinţifice şi cultural-literare din toată lumea şi câştigător a numeroase premii literare.

Fiind urmărit şi persecutat de Securitate, în 1989 a fugit în Turcia şi de aici, în America, unde după o perioadă dificilă, ajunge profesor la universitatea Gallup din New Mexico; doctor în ştiinţe fizico-matematice al Universităţii din Chişinău (după ce, iniţial, se înscrisese la Universitatea de Stat din Tempe – Arizona), cu lucrarea *Noi funcţii în teoria numerelor* (1997). Atât ca om de ştiinţă (în primul rând, în calitate de matematician), cât şi ca scriitor şi artist, este inclus în principalele enciclopedii şi dicţionare din ţară şi din lume.

Cărţi publicate (selectiv). În matematică: *Problemes avec et sans problèmes* (1983), *Généralisations et generalités* (1984), *Integer algoritms to solve linear equations and systems* (1984), *Only problems, not solutions* (1991), *Metode de calcul în analiza matematică. Teorie şi probleme* (1995); în literatură: *Formule pentru spirit* (1981), *Sentimente fabricate în laborator* (1982), *Le sens du non-sens* (1983 – ed. I, 1984 – ed. a II-a), *Nonpoems* (1990 şi 1991), *Inventario del general malo* (1991), *Dark snow* (1992), *Clopotul tăcerii* (poeme haiku, 1993), *Sans moi, que deviendrait la Poésie?* (1993), *America, paradisul diavolului* (1992), *Non Roman* (1993), *Fugit . . . Jurnal de lagăr* (1994), *Metaistorie. Trilogie teatrală* (1993), *Le paradoxisme; un nouveau mouvement littéraire* etc. A întemeiat revista „The paradoxist Movement Journal" (1993). (I. Soare, *Un scriitor al paradoxurilor: Florentin Smarandache,* Râmnicu-Vâlcea, Ed. Almarom, 1994; I. Soare, *Paradoxism şi postmodernism, OSCA I*, pag. 366-370 etc.).

-- **(Pag. 858)**

I L U S T R A Ţ I I

Omul de ştiinţă, scriitorul şi artistul Florentin SMARANDACHE, în anul sărbătoririi semicentenarului său (2004), între scriitorii Ion SOARE, Doru MOŢOC şi Costea MARINOIU